

Copenhagen 15 Novbr 05.

Kære Grieg,

Hvor deilig det skues
til mig! Det er et Brev
jeg vil by hen til ofte for
at glæde mig over det
sænde Venkæde du viser
mig og over din Opfattelse
af Frithjof. Jeg har aldrig
tvivlet om at du strax vilde
forstaa hans Talent, hvis
du leste det at byende. Vi
herbyemme har jo seet det
udtalt sig fra han var 3-4
Aar gammel og er trygg
paa Evnerne, bare Karakteren
udtaler sig energisk nok
til at de naar kommer helt
til sin Bet, - og at ikke det
at vore Pianist kommer til
at blive mere tillidskædet

end Kompositionen; der
tyender der hann endnu ~~skæde~~
kun fra disse kanstke vel
benævne Salonstykker, som i
Formen ikke voldske hann
store Vanskeligheder og derfor
betvinkle blev til, men det
giver liden Indtryk af de
Ideer som gæder Paaktik
inde i hans Fantasi, og
hvoraf jeg er overbevist om
der kunde gjøres gode Ting,
derfor er det ligesaa - om ikke
mere - vigtigt at finde en
god Theorikener for hann,
der kunde ikke alene give
hann den strengte Ledelse
men ogsaa forstaa at lede
netop hans Talent paa de
rette Veie. Ly har saa
meget at takke Dig for, hvad
for hann og for mig! Alts
der har hjulpet hann til at
spille den Concert, saa der
selv er tilfreds med det, er

uoverdørlig for ham, og
Dine Udsatelse herover har
glødet os uoverdørlig. Jeg
synes jeg har overblik. For
gævet mange Steder og at
har mangler Paasi & Mel.
herover, men taarste
denne bløde Skrivning
kommer senere, først
Skurum end Drang, hos
Mord, hos os mere, Jærner.
Maar det er fornøjet, saa
er det Hovedsagen — alligevel
synes jeg der er Skonheder
i den som fra denne
Maade blir jaget for hurtig
over sin det Thrillante
men bliver Hovedsagen
Lynden. Motiverne får
synes jeg, ikke Breddende
men det er jo det at
mig at ville have en anden
Mening — mærkeligt!
— Ja, kom Tak fordi
Du vil hjælpe ham til
Dobnang.

Det er af uhyre stor Vigtighed
for ham og vi er saa glade
over at denne Pianist nu
er i Berlin, og bestemte paa
at Fridtjof skal til ham,
hvortil han ogsaa selv har
mest Lyak. At du interesserer
dig for Fridtjof, som jeg ved
Sprogfor, er for os alle saa stor
enthusing, ligesom det i
Publicistens Gine har sat
sit Stempel paa hans Begejre.
Hvor Gode, tak for alt
Dette! Din venlige Tilbud
om Hjelp kommer vi nok
til at bruge. —

Jan var det mig da,
som du gennem hele mit
Liv har støttet med den
høfvelige, varme Sympathi.
Hvad du siger om mig
og mine Smaatterier kan
umulig være Andet end
Venlighed fra din Side,
dertil er det allerede jeg
har kunnet uddette altfor

ubetydelig desværre, men
der har været lidt mange
Tider for mig i alle disse
Aar, som nok kunde have
kædet mig, hvis ikke Troen
paa mit Talent havde været
stærk nok, og altid har du
haaet et opmuntrende, anse-
læsende Ord for mig.

Det er ikke svært at snakke
om den Troen som talte
ifor, og nu kan det jo
ogsaa være det Samme, for
jeg har dog tilslut vundet
et Slags Resultat med
mit Arbejde som Kunstner,
men havde Forholdene
været mere opmuntrende,
hadde jeg ogsaa kunnet
gøre bedre og større Ting,
der har i mange Retninger
været haardt at leve,
men jeg er nu færdig dermed,
og det har vel været godt

for Noget. — Menget har
naturligvis været min egen
Skyld, for min uimvaretagelse
Afblødsomhed har ikke
været egnet til at vinde Folk,
det ved jeg godt; jeg har lidt
inder det selv men Lygdelighed
gjennem hele Bændommen
og atskilt i Andet har godt
gjort indeluttet og skjønt.
Jeg har maaglet Evnen til
at utale mig og Livets
bitter Ting for mig fra min
tidlige Bændom til at
trække mig som en Sneft ind
i sit Hus. Men alt dette er
Godt og Lov, over forlæng siden,
og jeg ser både Livet og
Skemmeren på en ganske
anden Maade. De fleste
ender vel alligevel med at
sørge over hvor forfæret det
Meste har været, og
Folk og elsket for
med Taknemmelighed.

Jeg er saa glad over at du,
Lilbrødt hos Minnesen, eller
mindre poetisk, Sneeger, har
fået hvad du og din Kunst
var for mig fra første Stund,
og siden jeg nu engang siger
dit, soallad mig fra Lov
ogsaa at takke dig af hele
mit Hjerte for alle de skjønne
Glæder du gav mig gennem
Livet, naar din vakkende
Musik vakte ved det Aller-
underste. Hvad den kan være
for mig kan slet ikke udtales,
det vilde være dumt at
prøve derpaa, men min
varmeste og dybeste Beun-
dring og Afsærlighed har
du altid haft, og hvergang
jeg bare saa din Kunstneriske
Personlighed var det som om
usættelige Melodier begyndte
at røre paa sig inde i mig
selv. — Dette er næsten

allerede fortvivelsfuldt at
sende dig, - men det
hoder som gjaldet at
jeg blir snakkelselig -
der naar tilbage for denne
gang.

Har tak sagen da for
Alt! Hils Minna
kærligt.
Hvis herovre

Agathe Grøndal